

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg ved godt, hvilken bane hr. Frank Aaen er inde på nu. Jeg tror jo slet ikke, at der ligger noget begravet noget sted hos virksomhederne. Jeg synes faktisk, når vi nu ser et generelt billede af det, at de danske virksomheder opfører sig enormt pænt. Det kan ikke undgås, at der en gang imellem ryger en finke af panden, men det er utrolig sjældent, at vi har meget, meget store sager her i landet.

Det kan godt være, at der er en gruppe mennesker her i landet, der kræver yderligere dokumentation som forbrugere, men det er altså ikke hovedparten, der står og stepper nede i de forskellige forretninger. For hvis de gjorde det, så kan jeg love for, at der ikke ville være en virksomhed, der skal overleve og tjene penge og ikke have en rød bundlinje, som ikke ville sørge for at opfylde de krav, som dens kunder stiller. Og det er der, den ligger, mener jeg.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er vi jo sådan set enige i. Problemet er bare, at forbrugerne ikke har en chance, i hvert fald ikke uden meget besvær, og ofte er helt uden mulighed for at kunne kontrollere, om der gemmer sig slavearbejde eller gemmer sig børnearbejde eller andre umenneskelige vilkår bag de produkter, som de har valget mellem at købe i butikken. Og det er jo det, det i al sin enkelhed går ud på, nemlig at være sikker på, at når vi køber et produkt, så understøtter vi ikke børnearbejde, så understøtter vi ikke slavearbejde. Den virksomhed, der sælger os produktet, skal kunne sige til os: Det her er produceret på ordentlige vilkår. Det er sådan set bare det, det går ud på.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jamen jeg er da enig med hr. Frank Aaen i, at alle de der ting vil vi da alle sammen gerne til livs, og det er jeg da helt sikker på at virksomhederne også gerne vil. Der er da ikke nogen her i landet, der er interesseret i, at små børn skal gå og arbejde for 2 kr., eller at de overhovedet skal arbejde, hvis deres korpus ikke er til det.

Men et andet sted vil jeg sige, at der også må være nogle grænser, der må være en limit. Jeg er sikker på, at hvis forbrugerne ønsker det her og de vil have det her, så er det sådan, at vi lever i 2007, forbrugerne bestemmer, og de bestemmer totalt vores forretningsgang. Det kan jeg godt

hilse og sige. Den bestemmer vi ikke mere. Vi skal følge med. Det er trenden derude, som forretningerne er nødt til efterkomme. Gør de ikke det, er de døde, så lukker de.

Kl. 19.15

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men bekymrer det ikke ordføreren fra Dansk Folkeparti, at den situation, vi har i dag, jo betyder, at de virksomheder, som producerer under dårlige forhold, har en konkurrencefordel i forhold til de virksomheder, som producerer under gode forhold?

Personlig tror jeg, at hvis de her oplysninger var tilgængelige, så ville – det synes jeg, men det er jo uomgængeligt – de virksomheder, som producerer under ordentlige forhold, få en konkurrencefordel, som de ikke har i dag. Dermed kunne man skabe et pres i retning af at få forbrugere til at købe varer, som er produceret under ordentlige vilkår.

Problemet er jo i dag, at man ikke kan få let adgang til de her oplysninger, og derfor kan forbrugeren ikke foretage valget. Man kan jo kun være en bevidst forbruger, hvis man kan foretage et bevidst valg på baggrund af reel information. Men den information er der jo ikke i dag. Synes ordføreren ikke, at det er et problem?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jamen alle ønsker da, at forbrugeren skal have de oplysninger, forbrugerne vil have. Når jeg bare ser inden for egen rækkevidde, hvad er det så egentlig, forbrugerne gerne vil have? De vil gerne have nogle ordentlige produkter, det er jo klart. Det er faktisk det, det tit handler om. Vi vil gerne have nogle ordentlige produkter. Og fordi man kender oprindelseslandet, får man jo ikke direkte gode produkter, bare fordi man ved, hvor det kommer fra. Så de ting hører jo sådan set ikke engang sammen.

Men et eller andet sted synes jeg også, at man måske lige pisker det der op, når man siger, at nu vil forbrugeren gerne vide alt om den ting, og forbrugeren vil også godt vide alt om den ting, og der er en ting mere, der lige skal på, og en fjerde, der skal hængtes på.

Jeg tror, at hvis man gjorde det lidt mere enkelt og ligesom begyndte at spørge, hvad det vigtigste er, så er det vel, at folk får nogle ordentlige ting med hjem, at tingene ikke er rådne, at folk ikke får maveforgiftning, eller at T-shir-